

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย แบบวัดอัตถิภาวนิยม และแบบวัดความวิตกกังวล ไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 239 คนตอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกันของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีสมมติฐานในการวิจัยว่า (1) พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (2) พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และ (3) ความวิตกกังวลมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ปรากฏว่าได้ผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก คะแนนความวิตกกังวล และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

	คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	คะแนนความวิตกกังวล
คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	1.0	.33**	-.37 **
คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	.33 **	1.0	-.33 **
คะแนนความวิตกกังวล	-.37 **	-.33**	1.0

** P < .01

① จากตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ $.33$ และมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ด้วย และในทำนองเดียวกัน นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำจากแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย ก็จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนต่ำจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ด้วย ซึ่งอาจจะตีความหมายจากค่าสหสัมพันธ์นี้ได้ว่า บุคคลผู้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง และในทำนองเดียวกัน บุคคลผู้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออกก็ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำด้วย

② ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับความวิตกกังวล เท่ากับ $-.37$ และมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัยจะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนต่ำจากแบบวัดความวิตกกังวล แต่ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำจากแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย ก็จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงจากแบบวัดความวิตกกังวล ซึ่งอาจจะตีความหมายจากค่าสหสัมพันธ์นี้ได้ว่า บุคคลผู้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำ ส่วนบุคคลผู้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการแสดงออกก็ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกวิตกกังวลอยู่ในระดับสูง

③ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความวิตกกังวลกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เท่ากับ $-.33$ และมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$ แสดงว่านักศึกษาที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดความวิตกกังวล จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนต่ำจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ แต่ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำจากแบบวัดความวิตกกังวล ก็จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ ซึ่งอาจจะตีความหมายจากค่าสหสัมพันธ์นี้ได้ว่า บุคคลที่มีความรู้สึกวิตกกังวลอยู่ในระดับสูง ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ ส่วนบุคคลที่มีความรู้สึกวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำก็ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง

และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยก็มีความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมว่าถ้าแยกวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรเพศ พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกจะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และจะมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และความวิตกกังวลจะมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทั้งในเพศชายและหญิงควยหรือไม่ ซึ่งจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยแยกวิเคราะห์ตามเพศนั้น ปรากฏว่าได้ผลดังตารางที่ 2 และ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก คะแนนความวิตกกังวล และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในเพศชาย

	คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	คะแนนความวิตกกังวล
คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	1.0	.28 **	-.34 **
คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	.28 **	1.0	-.32 **
คะแนนความวิตกกังวล	-.34 **	-.32 **	1.0

**p < .01

จากตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ .28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับคะแนนความวิตกกังวลเท่ากับ -.34 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความวิตกกังวลกับคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ -.32 แสดงว่า ในเพศชาย พฤติกรรมที่เหมาะสม

ในการแสดงออกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และความวิตกกังวลมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก คะแนนความวิตกกังวล และคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในเพศหญิง

	คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	คะแนนความวิตกกังวล
คะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก	1.0	.36 **	-.39 **
คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	.36 **	1.0	-.34 **
คะแนนความวิตกกังวล	-.39 **	-.34 **	1.0

**p < 0.1

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ .36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับคะแนนความวิตกกังวลเท่ากับ -.39 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความวิตกกังวลกับคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ -.34 แสดงว่า ในเพศหญิง พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และความวิตกกังวลมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01